

Art. 9.

Deze Overeenkomst laat de toepassing onverlet van andere internationale overeenkomsten of van regels van de nationale wet die gunstiger zijn wat betreft de erkenning van buitenlandse beslissingen.

Art. 10.

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd. De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden zal plaatshebben te Boekarest zodra dit mogelijk is.

2. Deze Overeenkomst zal in werking treden de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden.

3. Deze Overeenkomst is afgesloten voor een onbepaalde duur. Ieder van de twee overeenkomstsluitende Staten kan ze opzeggen door een schriftelijke kennisgeving aan de andere overeenkomstsluitende Staat, welke een jaar na de datum van verzending uitwerking heeft.

Ten blijke waarvan de onderscheiden Gevolmachtigden deze Overeenkomst hebben ondertekend en er hun zegel hebben op aangebracht.

Gedaan te Brussel op 6 november 1980, in twee originele exemplaren, ieder in het Nederlands, het Frans en het Roemeens, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

Ch.-F. NOTHOMB

Voor de Socialistische Republiek Roemenie :

I. VACAREL

Art. 9.

La présente Convention ne fait pas obstacle à l'application des conventions internationales ou des règles de droit interne plus favorables à la reconnaissance des décisions étrangères.

Art. 10.

1. La présente Convention sera ratifiée. L'échange des instruments de ratification aura lieu à Bucarest aussitôt que faire se pourra.

2. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de l'échange des instruments de ratification.

3. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée. Chacun des deux Etats contractants pourra la dénoncer au moyen d'une notification écrite adressée à l'autre Etat contractant et qui produira effet un an après la date de son envoi.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Bruxelles, le 6 novembre 1980, en deux exemplaires originaux, chacun en français, en néerlandais et en roumain, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :

Ch.-F. NOTHOMB

Pour la République socialiste de Roumanie :

I. VACAREL

Daar de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden voorzien in artikel 10, 1 heeft plaatsgehad in Neptun (Roemenië), op 31 juli 1984, is deze overeenkomst in werking getreden op 1 september 1984, overeenkomstig de bepalingen van haar artikel 10, 2.

L'échange des instruments de ratification prévu à l'article 10, 1 ayant été effectué à Neptun (Roumanie), le 31 juillet 1984, cette convention est entrée en vigueur le 1er septembre 1984, conformément aux dispositions de son article 10, 2.

N. 84 — 1841

18 JUNI 1984. — Wet houdende goedkeuring van het Aanvullend Protocol bij de Overeenkomst van 3 oktober 1975 tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië betreffende de wederzijdse rechtshulp in burgerlijke zaken en handelszaken, ondertekend te Boekarest op 30 oktober 1979 (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt

Artikel 1. Het aanvullend Protocol bij de Overeenkomst van 3 oktober 1975 tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië betreffende de wederzijdse rechtshulp in burgerlijke zaken en handelszaken, ondertekend te Boekarest op 30 oktober 1979, zal volkomen uitwerking hebben.

(1) Zitting.

Kamer :

Documenten. — Ontwerp van wet, nr. 710-1 (1982-1983).

Parlementaire Handelingen. — Indiening van het ontwerp van wet. Zitting van 23 juni 1983. — Bespreking. Zitting van 20 oktober 1983. — Stemming. Zitting van 27 oktober 1983.

Senaat :

Documenten. — Ontwerp overgezonden door de Kamer, nr. 590-1 (1983-1984). — Verslag, nr. 590-2 (1983-1984).

Parlementaire Handelingen. — Ontwerp overgezonden door de Kamer Zitting van 9 november 1983. — Bespreking. Zitting van 15 februari 1984. — Stemming. Zitting van 16 februari 1984.

F. 84 — 1641

18 JUIJN 1984. — Loi portant approbation du Protocole additionnel à la Convention du 3 octobre 1975 entre le Royaume de Belgique et la République socialiste de Roumanie relative à l'entraide judiciaire en matière civile et commerciale, signé à Bucarest le 30 octobre 1979 (1)

BAUDOIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. Le Protocole additionnel à la Convention du 3 octobre 1975 entre le Royaume de Belgique et la République socialiste de Roumanie relative à l'entraide judiciaire en matière civile et commerciale, signé à Bucarest le 30 octobre 1979, sortira son plein et entier effet.

(1) Session :

Chambre :

Documents. — Projet de loi, n° 710-1 (1982-1983).

Annales parlementaires. — Dépôt du projet de loi. Séance du 23 juin 1983. — Discussion. Séance du 26 octobre 1983. — Vote. Séance du 27 octobre 1983.

Sénat :

Documents. — Projet transmis par la Chambre, n° 590-1 (1983-1984). — Rapport, n° 590-2 (1983-1984).

Annales parlementaires. — Projet transmis par la Chambre. Séance du 9 novembre 1983. — Discussion. Séance du 15 février 1984. — Vote. Séance du 16 février 1984.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 18 juni 1984.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,
L. TINDEMANS

De Minister van Justitie,
J. GOL

De Minister van Onderwijs,
D. COENS

De Minister van Onderwijs,
M. TROMONT

Met 's Lands zegel gezegd :
De Minister van Justitie,
J. GOL

N. 84 — 1641 bis

AANVULLEND PROTOCOL

BIJ DE OVEREENKOMST VAN 3 OKTOBER 1975 TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE SOCIALISTISCHE REPUBLIEK ROEMENIE BETREFFENDE DE WEDERZIJDE RECHTSHULP IN BURGERLIJKE ZAKEN EN HANDELSZAKEN, ONDERTEKEND TE BOEKAREŠ OP 30 OKTOBER 1979

Zijne Majesteit de Koning der Belgen en

De President van de Socialistische Republiek Roemenië, verlangende het wederzijds toezenden van bepaalde documenten te vergemakkelijken, hebben in gemeenschappelijk overleg besloten het onderhavige Protocol te sluiten en hebben, tot dat doel, als hun Gevolmachtigden aangewezen:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

Jean Bouha, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur,

De President van de Socialistische Republiek Roemenië:

Cornel Pacoste, Vice-Minister van Buitenlandse Zaken,

die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1.

1. Elk der beide Staten verbindt zich om, door toedoen van zijn bevoegde gezagsorganen, getuigschriften in verband met gedane studies of verrichte beroepsarbeid en, wat Roemenië betreft, attesten van de burgerlijke stand, en, wat België betreft, afschriften en uittreksels van akten van de burgerlijke stand alsmede afschriften van vonnissen op het gebied van de burgerlijke stand, op aanvraag kosteloos aan de andere Staat toe te zenden, wanneer zodanige documenten betrekking hebben op onderdanen van de verzoekende Staat en voor administratieve doeleinden worden aangevraagd.

2. Paragraaf 1 van dit artikel vindt eveneens toepassing wanneer het aangevraagde document betrekking heeft op een onderdaan van een derde Staat. Het feit der afgifte van een document geeft geen aanwijzing omtrent de nationaliteit van de betrokkene.

3. De aanvraag kan eveneens worden gedaan in het belang van enig onderdaan van elk van beide Staten. In dit geval kan de afgifte van het document aanleiding geven tot het innen van de kosten waarin de belastingwetgeving van de Staat van afgifte voorziet.

4. De aanvraag dient de vereiste gegevens te bevatten en de reden te vermelden waarom ze wordt ingediend: « voor administratieve doeleinden » of « in het belang van een onderdaan ».

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, 18 juin 1984.

BAUDOIN

Par le Roi :
Le Ministre des Relations extérieures,
L. TINDEMANS

Le Ministre de la Justice,
J. GOL

Le Ministre de l'Éducation nationale,
D. COENS

Le Ministre de l'Éducation nationale,
M. TROMONT

Scellé du sceau de l'Etat :
Le Ministre de la Justice,
J. GOL

F. 84 — 1641 bis

PROTOCOLE ADDITIONNEL

A LA CONVENTION DU 3 OCTOBRE 1975 ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE SOCIALISTE DE ROUMANIE RELATIVE A L'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIERE CIVILE ET COMMERCIALE, SIGNE A BUCAREST LE 30 OCTOBRE 1979

Sa Majesté le Roi des Belges et

Le Président de la République socialiste de Roumanie, désireux de faciliter la transmission réciproque de certains documents, ont décidé d'un commun accord, de conclure le présent Protocole et, à cette fin, ont désigné leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi des Belges:

Jean Bouha, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire,

Le Président de la République socialiste de Roumanie:

Cornel Pacoste, Vice-Ministre des Affaires étrangères,

qui, après échange de leurs pleins pouvoirs, constatés en bonne et due forme, sont convenus sur ce qui suit:

Article 1er.

1. Chacun des deux Etats s'engage à transmettre à l'autre, par l'intermédiaire de ses autorités compétentes, sur demande et sans frais, des certificats d'études ou d'activités professionnelles ainsi que, pour la Roumanie, des certificats d'état civil et, pour la Belgique, des expéditions ou des extraits d'actes de l'état civil et des expéditions de jugements rendus en matière d'état civil, lorsque ces documents concernent les nationaux de l'Etat requérant et sont demandés dans un intérêt administratif.

2. Le § 1 du présent article s'applique également lorsque le document demandé concerne un national d'un Etat tiers. Le fait de la délivrance du document ne préjuge pas la nationalité de la personne en cause.

3. La demande peut également être faite dans l'intérêt de l'un des nationaux de chacun des deux Etats. Dans ce cas, la délivrance du document peut donner lieu à la perception des frais prévus par la loi fiscale de l'Etat de délivrance.

4. La demande doit comporter les données nécessaires et spécifier le motif invoqué: « intérêt administratif » ou « intérêt d'un national ».

Art. 2.

1. De aanvraag wordt gedaan door de diplomatieke vertegenwoordiging van de verzoekende Staat aan het bevoegde gezagsorgaan van de aangezochte Staat.
2. Beide Staten delen elkaar mede welke bevoegde gezagsorganen zij hebben aangewezen om de aanvragen in ontvangst te nemen en de in het eerste artikel van dit protocol bedoelde documenten toe te zenden.

Art. 3.

Elk der beide Staten aanvaardt de in artikel 1 van dit Protocol bedoelde documenten die in de andere Staat worden uitgereikt zonder legalisatie of enige soortgelijke formaliteit, op voorwaarde dat deze documenten gedateerd en ondertekend zijn en, in voorkomend geval, de stempel of het zegel dragen van het uitrekkende gezagsorgaan.

Art. 4.

1. Iedere belanghebbende en ieder gezagsorgaan van een der beide Staten kan, in geval van twijfel, verzoeken de authenticiteit van het krachtens de bepalingen van dit protocol uitgereikte document te laten verifiëren door het bevoegde gezagsorgaan van de andere Staat.
2. De krachtens artikel 2, § 2, van dit protocol aangewezen gezagsorganen zijn bevoegd om deze verificatie uit te voeren. Het verzoek tot verificatie bereikt hen via de diplomatieke zending van de verzoekende Staat.
3. Het verzoek tot verificatie kan worden gedaan door middel van een in de Roemeense, de Franse, de Nederlandse en de Duitse taal gesteld formulier waarvan het model bij dit protocol is gevoegd. Dit formulier wordt met het te verifiëren document in tweevoud gezonden aan het voor de verificatie bevoegde gezagsorgaan.

Art. 5.

Dit protocol treedt in de plaats van de bepalingen van artikel 15 van de Overeenkomst tussen de Socialistische Republiek Roemenië en het Koninkrijk België betreffende de wederzijdse rechtshulp in burgerlijk zaken en handelszaken, die op 3 oktober 1975 te Boekarest werd ondertekend.

Art. 6.

1. Dit protocol dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.
2. Dit protocol treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum waarop de uitwisseling van de akten van bekrachtiging heeft plaatsgevonden.

Art. 7.

Dit protocol heeft dezelfde geldigheidsduur als de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië betreffende de wederzijdse rechtshulp in burgerlijke zaken en handelszaken, die op 3 oktober 1975 te Boekarest werd ondertekend.

Ten blijke waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten dit Protocol hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te Boekarest, op 30 oktober 1979, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Roemeense taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Socialistische Republiek Roemenie:

Cornel PACOSTE

Voor het Koninkrijk België:

Jean BOUHA

Art. 2.

1. La demande est faite par la mission diplomatique de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis.
2. Les deux Etats se communiqueront réciproquement la dénomination de leurs autorités compétentes pour recevoir les demandes et pour transmettre les documents prévus à l'article 1er du présent protocole.

Art. 3.

Chacun des deux Etats accepte sans légalisation ou formalité équivalente les documents prévus à l'article 1er du présent protocole délivrés dans l'autre Etat, à condition qu'ils soient datés et revêtus de la signature et, le cas échéant, du sceau ou timbre de l'autorité qui les a délivrés.

Art. 4.

1. Toute personne intéressée ou toute autorité de l'un des deux Etats peut demander, en cas de doute, de faire vérifier, par l'autorité compétente de l'autre Etat, l'authenticité du document délivré en application des dispositions du présent protocole.
2. Les autorités compétentes pour effectuer la vérification sont celles qui ont été désignées en application de l'article 2, § 2, du présent protocole. La demande de vérification leur est adressée par la mission diplomatique de l'Etat requérant.
3. La demande de vérification peut être faite au moyen d'une formule rédigée en langue roumaine, française, néerlandaise et allemande, dont le modèle est annexé au présent protocole. Cette formule est envoyée, en double exemplaire, accompagnée du document à vérifier, à l'autorité compétente pour effectuer la vérification.

Art. 5.

Le présent protocole remplace les dispositions de l'article 15 de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République socialiste de Roumanie relative à l'entraide judiciaire en matière civile et commerciale, signée à Bucarest le 3 octobre 1975.

Art. 6.

1. Le présent protocole sera ratifié. L'échange des instruments de ratification aura lieu à Bruxelles aussitôt que faire se pourra.
2. Le présent protocole entrera en vigueur le premier jour du second mois qui suit la date de l'échange des instruments de ratification.

Art. 7.

Le présent protocole est conclu pour la durée de validité de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République Socialiste de Roumanie relative à l'entraide judiciaire en matière civile et commerciale, signée à Bucarest, le 3 octobre 1975.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé leur sceau.

FAIT à Bucarest, le 30 octobre 1979, en deux exemplaires originaux, en langues française, néerlandaise et roumaine, les trois textes faisant également foi.

Pour la République socialiste de Roumanie:

Cornel PACOSTE

Pour le Royaume de Belgique:

Jean BOUHA

BIJLAGE

ANNEXE

VRAAG OM VERIFICATIE VAN BIJGEVOEGD DOCUMENT
DEMANDE DE VERIFICATION DU DOCUMENT CI-JOINT

aangaande (naam en voornamen van de belanghebbende persoon)
concernant (nom et prénoms de la personne intéressée)

VERZOEKENDE OVERHEID
AUTORITE REQUERANTE

AANGEZOCHE OVERHEID
AUTORITE REQUISE

(benaming en adres)

(dénomination et adresse)

VRAAG
DEMANDE

ANTWOORD
REPOSE

Is het document correct?
Le document est-il correct ?

ja neen
oui non

Is de handtekening echt?
La signature est-elle vraie ?

ja neen
oui non

Was de ondertekenaar bevoegd?
Le signataire avait-il qualité ?

ja neen
oui non

Is het zegel of de stempel echt?
Le sceau ou le timbre est-il authentique ?

ja neen
oui non

Opmerkingen:
Observations:

Opmerkingen:
Observations:

..... de-le 19
(handtekening en zegel van de verzoevende overheid)
(signature et sceau de l'autorité requise)

..... de-le 19
(handtekening en zegel van de aangezochte overheid)
(signature et sceau de l'autorité requise)

Het passend vakje aanduiden

Cocher la case appropriée

De verificatie moet kosteloos en zo vlug mogelijk gedaan worden. De aangezochte overheid zal het bijgevoegd document en één behoorlijk ingevuld exemplaar van dit formulier aan de verzoevende overheid terugzenden.

La vérification doit être faite gratuitement et le plus rapidement possible. L'autorité requise renverra le document ci-joint et un exemplaire dûment complété de la présente formule à l'autorité requérante.

Daar de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden heeft plaatsgehad in Neptun (Roemenië), op 31 juli 1984, is dit Protocol in werking getreden op 1 september 1984, overeenkomstig de bepalingen van zijn artikel 6, 2.

L'échange des instruments de ratification ayant été effectué à Neptun (Roumanie), le 31 juillet 1984, ce Protocole est entré en vigueur le 1er septembre 1984, conformément aux dispositions de son article 6, 2.

N. 84 — 1642

Overeenkomst inzake uitlevering en rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België en de Roemeense Socialistische Republiek, ondertekend te Boekarest op 14 oktober 1976 en aanvullend Protocol, ondertekend te Brussel op 26 maart 1982

Zijne Majesteit de Koning der Belgen
en

De President van de Socialistische Republiek Roemenie,

verlangend bij te dragen tot de ontwikkeling van de vriendschappelijke betrekkingen tussen de twee landen op grond van de beginselen van eerbiediging van de soevereiniteit en de nationale onafhankelijkheid, van de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden, van de gelijkheid van de wederzijdse rechten en voorzieningen;

verlangend in gemeen overleg de kwesties betreffende uitlevering en wederzijdse rechtshulp in strafzaken te regelen.

F. 84 — 1642

Convention entre le Royaume de Belgique et la République Socialiste de Roumanie relative à l'extradition et à l'entraide judiciaire en matière pénale, signé à Bucarest le 14 octobre 1976 et Protocole additionnel, signé à Bruxelles le 26 mars 1982

Sa Majesté le Roi des Belges
et

Le Président de la République socialiste de Roumanie,

désireux de contribuer au développement des relations amicales entre les deux pays sur le fondement des principes du respect de la souveraineté et de l'indépendance nationale, de la non-ingérence dans les affaires intérieures, de l'égalité des droits et avantages réciproques;

désireux de régler, de commun accord les questions relatives à l'extradition et à l'entraide judiciaire en matière pénale,

hebben besloten deze overeenkomst te sluiten en hebben daartoe als gevolmachtigden aangewezen:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,
De heer Renaat Van Elslande, Minister van Buitenlandse Zaken;
De President van de Socialistische Republiek Roemenië ;
De heer George Macovescu, Minister van Buitenlandse Zaken,
die na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden respectieve volmachten te hebben uitgewisseld, zijn overeengekomen als volgt :

TITEL I. — Uitlevering

Artikel 1

De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe onder de voorwaarden bepaald bij deze overeenkomst, de personen die zich op het grondgebied van één van beide Staten bevinden en die door de rechterlijke overheden van de andere Staat wegens een misdrijf worden vervolgd of met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf worden opgespoord, aan elkaar uit te leveren.

Artikel 2

Tot uitlevering kunnen leiden :

a) het of de feiten welke volgens de wet van beide Staten worden aangemerkt als een misdrijf waarop een vrijheidsstraf met een maximum van ten minste twee jaar, of een zwaardere straf is gesteld;

b) de veroordelingen tot een vrijheidsstraf van ten minste één jaar, uitgesproken door de verzoekende Staat wegens misdrijven bedoeld onder a van dit artikel.

Artikel 3

De aangezochte Staat levert zijn onderdanen niet uit, noch de Staatlozen die hun woonplaats hebben op zijn grondgebied, noch de personen die op zijn grondgebied asiel hebben verkregen.

Artikel 4

Uitlevering wordt niet toegestaan :

a) indien het strafbaar feit waarvoor zij wordt verzocht, door de aangezochte Partij als een politiek misdrijf of als een daarmee samenhangend misdrijf wordt beschouwd. De aanslag tegen het leven van een Staatshoofd of van een lid van de familie wordt niet als een dergelijk misdrijf beschouwd.

b) indien het strafbaar feit waarvoor de uitlevering wordt gevraagd door de aangezochte Partij wordt beschouwd als een militair misdrijf dat geen misdrijf van gemeen recht is;

c) voor de delicten inzake douane, belastingen, retraitsies en deviezen. Daaromtrent kan evenwel bij wisseling van brieven, anders worden besloten voor sommige van die delicten of groep van delicten.

Artikel 5

Geen uitlevering wordt toegestaan :

a) indien het misdrijf op het grondgebied van de aangezochte Staat is gepleegd;

b) indien het misdrijf waarvoor zij wordt verzocht, buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gepleegd en de wet van de aangezochte Staat de vervolging van gelijkaardige buiten zijn grondgebied gepleegde misdrijven niet toelaat;

c) indien, volgens de wet van beide Staten, strafvervolging afhankelijk is gesteld van het indienen van een klacht door een privaat persoon;

d) indien volgens de wet van de aangezochte of van de verzoekende Staat de verjaring van de strafvordering of van de straf is ingetreden;

e) indien in één van beide Staten amnestie is verleend;

f) indien in de aangezochte Staat ten aanzien van de persoon wiens uitlevering is verzocht reeds een in kracht van gewijsde gegane beslissing is gegeven voor hetzelfde misdrijf.

Artikel 6

De uitlevering wordt niet toegestaan indien de opgevraagde persoon in de aangezochte Staat wordt vervolgd voor het misdrijf waarvoor uitlevering is verzocht of indien de bevoegde overheid van die Staat beslist heeft geen vervolging in te stellen of de vervolgingen die zij voor dat misdrijf heeft ingesteld te staken.

Artikel 7

Indien het feit ter zake waarvan de uitlevering wordt gevraagd door de wet van de verzoekende Partij met de doodstraf wordt gestraft, mag voor de uitlevering de voorwaarde worden gesteld dat de verzoekende Partij door de aangezochte Partij voldoende geachte waarborgen biedt, dat de doodstraf niet zal worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 8

Inzake uitlevering richten de Verdragsluitende Partijen zich tot elkaar langs de diplomatieke weg, tenzij deze overeenkomst anders bepaalt.

ont résolu de conclure la présente convention et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet :

Sa Majesté le Roi des Belges,
M. Renaat Van Elslande, Ministre des Affaires étrangères;
Le Président de la République Socialiste de Roumanie ;
M. George Macovescu, Ministre des Affaires étrangères,
lesquels, après avoir échangé leur pleins pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

TITRE Ier. — Extradition

Article 1

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, dans les conditions prévues par la présente convention, les individus qui, se trouvant sur le territoire de l'un des deux Etats, sont poursuivis pour une infraction ou recherchés en vue de l'exécution d'une peine par les autorités judiciaires de l'autre Etat.

Article 2

Donnent lieu à l'extradition :

a) le ou les faits qui, aux termes des législations des deux Etats, constituent des infractions punies d'une peine privative de liberté d'un maximum d'au moins deux ans ou d'une peine plus sévère;

b) les condamnations à une peine privative de liberté d'au moins un an prononcées par les tribunaux de l'Etat requérant pour les infractions visées à la lettre a du présent article.

Article 3

L'Etat requis n'extrade pas ses nationaux, ni les apatrides qui sont domiciliés sur son territoire, ni les personnes bénéficiant de l'asile sur son territoire.

Article 4

L'extradition n'est pas accordée :

a) si l'infraction pour laquelle elle est demandée est considérée par la Partie requise comme une infraction politique ou connexe à une telle infraction. Ne sera pas considéré comme une telle infraction l'attentat à la vie d'un chef d'Etat ou des membres de sa famille;

b) si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée par la Partie requise comme une infraction militaire qui ne constitue pas une infraction de droit commun;

c) pour les infractions en matière de douanes, d'impôts, de taxes et de change. Toutefois, il pourra en être décidé autrement par échange des lettres pour certaines de ces infractions ou catégorie d'infractions.

Article 5

L'extradition n'est pas accordée ;

a) si l'infraction a été commise sur le territoire de l'Etat requis;

b) si l'infraction pour laquelle elle est demandée a été commise hors du territoire de l'Etat requérant et que la législation de l'Etat requis n'autorise pas l'extradition pour l'infraction qui fait l'objet de la demande d'extradition;

c) si, selon la législation des deux Etats, les poursuites pénales sont subordonnées à l'existence d'une plainte d'une personne privée;

d) si, d'après la législation de l'un ou de l'autre Etat, la prescription de l'action publique ou de la peine est acquise;

e) si une amnistie est intervenue dans l'un des deux Etats;

f) si, dans l'Etat requis, une décision passée en force de chose jugée est déjà intervenue pour la même infraction à l'égard de l'individu réclamé.

Article 6

L'extradition peut ne pas être accordée si l'individu réclamé fait l'objet dans l'Etat requis de poursuites pour l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée ou si les autorités compétentes de cet Etat ont décidé de ne pas engager de poursuites ou de mettre fin aux poursuites qu'elles ont exercées pour cette infraction.

Article 7

Si le fait à raison duquel l'extradition est demandée, est puni de la peine capitale par la loi de la Partie requérante, l'extradition peut n'être accordée qu'à la condition que la Partie requérante donne des assurances jugées suffisantes par la Partie requise, que la peine capitale ne sera pas exécutée.

Article 8

En matière d'extradition et à moins que la présente Convention n'en dispose autrement, les Parties contractantes communiquent entre elles par la voie diplomatique.

Artikel 9

1. Het verzoek tot uitlevering van een vervolgd persoon gaat vergezeld van het origineel of de authentieke uitgifte van een bevel tot aanhouding of van elke andere akte met dezelfde rechtskracht, gegeven in de door de wet van de verzoekende Staat voorgeschreven vormen. In dat stuk, of in een ander daarbij te voegen stuk, uitgaande van de rechterlijke overheid, dient opgave te worden gedaan van de omstandigheden waarin het misdrijf is gepleegd, van het tijdstip waarop en de plaats waar het is begaan, van de wettelijke omschrijving ervan, van de verwijzingen naar de wetsbepalingen, en in het geval waarin het misdrijf materiële schade heeft veroorzaakt, alle mogelijke bijzonderheden over de aard en de omvang ervan.

2. Het verzoek tot uitlevering van een veroordeeld persoon gaat vergezeld van het origineel of een authentieke uitgifte van het in kracht van gewijsde gegane vonnis.

3. In beide gevallen gaat het verzoek vergezeld van de tekst van de wettelijke bepalingen die op het misdrijf van toepassing zijn en, zo mogelijk, van het signalement en de foto van de persoon, alsmede van iedere aanwijzing dienstig om zijn identiteit en zijn nationaliteit vast te stellen.

Artikel 10

1. In geval van spoed kan de rechterlijke overheid van de verzoekende Staat met het oog op uitlevering de voorlopige aanhouding van de gezochte persoon vragen.

2. Het verzoek tot voorlopige aanhouding vermeldt het strafbaar feit dat werd begaan, de duur van de straf, de tijd en de plaats waarop het feit werd begaan, alsmede voor zover mogelijk, het signalement van de gezochte persoon.

3. Dit verzoek wordt aan de rechterlijke overheid van de aangezochte Staat gericht, hetzij rechtstreeks over de post of per telegraaf, hetzij langs de Internationale Organisatie voor Criminele Politie (Interpol) om, hetzij door elk ander dienend middel.

4. Blijkt het verzoek gerechtvaardigd, dan wordt eraan gevolg gegeven door de rechterlijke overheid van de aangezochte Staat overeenkomstig de wet van deze laatste.

5. Aan de verzoekende Partij wordt onverwijld medegedeeld welk gevolg aan haar verzoek tot voorlopige aanhouding is gegeven. Aan deze laatste kan een einde worden gemaakt, indien binnen de termijn van achttien dagen na de aanhouding, de aangezochte Partij het verzoek tot uitlevering en de in artikel 9 vermelde stukken niet heeft ontvangen.

6. De invrijheidstelling is geen beletsel voor een nieuwe aanhouding, wanneer het verzoek toekomt na het verstrijken van de in de vorige paragraaf gestelde termijn.

Artikel 11

Indien de door de verzoekende Staat verstrekte inlichtingen onvoldoende blijken te zijn om het de aangezochte Staat mogelijk te maken een beslissing ter uitvoering van deze Overeenkomst te nemen, kan deze Staat langs diplomatieke weg aanvullende inlichtingen vragen, alvorens het verzoek af te wijzen. Hij kan een termijn stellen binnen welke deze verkregen moeten zijn.

Artikel 12

Na ontvangst van het verzoek tot uitlevering of van het verzoek tot voorlopige aanhouding en indien de voorwaarden gesteld bij titel I van deze Overeenkomstig vervuld zijn, neemt de aangezochte Partij alle dienende maatregelen om de opgevraagde persoon op te sporen en, indien daartoe grond bestaat, aan te houden.

Artikel 13

1. De aangezochte Partij geeft binnen een redelijke termijn aan de verzoekende Partij kennis van haar beslissing omtrent het verzoek tot uitlevering.

2. Indien de aangezochte Partij het verzoek tot uitlevering volledig of gedeeltelijk afwijst, verwijst zij naar de bepalingen van deze Overeenkomst waarop haar beslissing is gegrond.

3. Wordt de uitlevering toegestaan, dan geeft de aangezochte Partij aan de verzoekende Partij kennis van de plaats en de datum van de overdracht van de opgevraagde persoon alsmede van de duur van de hechtenis die hij heeft ondergaan.

4. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen, wanneer één van beiden daartoe tijdig een verzoek indien en wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, in gemeen overleg een nieuwe termijn en, in voorkomend geval, een nieuwe plaats vaststellen voor de overdracht van de opgevraagde persoon.

5. Indien de verzoekende Partij de persoon niet overneemt op de plaats en de dag vastgesteld volgens de §§ 3 of 4 van dit artikel, wordt hij na het verstrijken van een termijn van vijf dagen in vrijheid gesteld. Op een verzoek van de verzoekende Partij, gesteund op uitzonderlijke omstandigheden, kan die termijn op vijftien dagen worden gebracht. Een nieuw verzoek voor hetzelfde feit, kan worden afgewezen.

Article 9

1. La demande d'extradition d'un individu poursuivi est accompagnée de l'original ou de l'expédition authentique d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force et décerné dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant. Ce document doit indiquer ou être accompagné d'un autre document émanant des autorités judiciaires indiquant les circonstances dans lesquelles l'infraction a été perpétrée, le temps et le lieu où elle a été commise, la qualification légale et les références aux dispositions légales et, dans le cas où l'infraction a entraîné des dommages matériels, toutes précisions possibles sur leur nature et leur importance.

2. La demande d'extradition d'un individu condamné est accompagnée de l'original ou d'une expédition authentique du jugement passé en force de chose jugée.

3. Dans les deux cas, la demande est accompagnée du texte des dispositions légales applicables à l'infraction et, si possible, du signalement de l'individu et de sa photographie, ainsi que de toute indication de nature à établir son identité et sa nationalité.

Article 10

1. En cas d'urgence, les autorités judiciaires de l'Etat requérant peuvent, en vue de l'extradition, demander l'arrestation provisoire de l'individu recherché.

2. La demande d'arrestation provisoire mentionnera l'infraction commise, la durée de la peine encourue ou prononcée, le temps et le lieu où l'infraction a été commise ainsi que, dans la mesure du possible, le signalement de l'individu recherché.

3. Elle est transmise aux autorités judiciaires de l'Etat requis, soit directement par voie postale ou télégraphique, soit par l'Organisation Internationale de Police Criminelle (Interpol), soit par tout autre moyen approprié.

4. Si la demande est considérée comme justifiée, il y est donnée suite par les autorités judiciaires de l'Etat requis conformément à la loi de ce dernier.

5. La Partie requérante est informée sans délai de la suite donnée à la demande d'arrestation provisoire. Celle-ci peut prendre fin si, dans le délai de dix-huit jours après l'arrestation, la Partie requise n'a pas été saisi de la demande d'extradition et des documents mentionnés à l'article 9.

6. La mise en liberté ne s'oppose pas à une nouvelle arrestation si la demande parvient après l'expiration des délais fixés au paragraphe précédent.

Article 11

Si les informations communiquées par l'Etat requérant se révèlent insuffisantes pour permettre à l'Etat requis de prendre une décision en application de la présente Convention, ce dernier Etat demande, par la voie diplomatique, le complément d'informations nécessaires avant de rejeter la demande. Il peut fixer un délai pour l'obtention de ces informations.

Article 12

Après réception de la demande d'extradition ou de la demande d'arrestation provisoire et si les conditions prévues par le titre I de la présente Convention sont remplies, la Partie requise prendra toutes mesures appropriées en vue de rechercher l'individu réclamé et, s'il y a lieu, le mettre en état d'arrestation.

Article 13

1. La Partie requise informe dans un délai raisonnable la Partie requérante de sa décision sur la demande d'extradition.

2. Si la Partie requise rejette la demande d'extradition entièrement ou en partie, elle fait connaître les dispositions de la présente Convention sur lesquelles elle fonde sa décision.

3. Si l'extradition est accordée, la Partie requise informe la Partie requérante du lieu et de la date de la remise de l'individu réclamé ainsi que de la durée de la détention subie.

4. Les Parties contractantes peuvent, sur demande présentée en temps utile par l'une d'elles et lorsque les circonstances le justifient, fixer d'un commun accord un nouveau délai et, éventuellement, un nouveau lieu pour la remise de l'individu réclamé.

5. Si la Partie requérante ne prend pas en charge l'individu au lieu et à la date fixés aux §§ 3 ou 4 du présent article, il sera mis en liberté à l'expiration d'un délai de cinq jours. Sur demande de la Partie requérante, se fondant sur des circonstances exceptionnelles, ce délai peut être porté à quinze jours. Si la demande d'extradition est renouvelée pour le même fait elle peut être rejetée.

6. De mededelingen voor de toepassing van de § 4 en 5 van dit artikel kunnen zo nodig op een van de wijzen bedoeld in artikel 10, § 3, van deze Overeenkomst geschieden.

7. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing in geval van transport door de lucht.

Artikel 14

1. Indien de uitlevering gelijktijdig door verschillende Staten wordt aangevraagd, hetzij door hetzelfde feit, hetzij voor onderling verschillende feiten, beslist de aangezochte Staat vrij over die verzoeken, met inachtneming van alle omstandigheden en onder meer van de nationaliteit van de opgevraagde persoon, van de ernst van de feiten en van de plaats waar zij gepleegd zijn, alsmede van de datum van de ontvangst van de verzoeken.

2. In het geval bedoeld in het vorige lid, kan de aangezochte Partij bij de inwilliging van de uitlevering, aan de verzoekende Partij toestemming verlenen om de persoon wiens uitlevering haar is toegestaan, uit te leveren aan de derde Staat die hem gelijktijdig heeft opgevraagd.

Artikel 15

1. Indien de opgevraagde persoon in de aangezochte Staat vervolgd wordt of veroordeeld is wegens een ander misdrijf dan dat waarop het uitleveringsverzoek steunt, beslist die Staat niettemin over dat verzoek en deelt zij aan de andere Partij haar beslissing over de uitlevering mede, overeenkomstig het bepaalde in artikel 13. De overdracht van de opgevraagde persoon kan worden uitgesteld totdat hij aan het gerecht van de aangezochte Staat heeft voldaan.

2. De overdracht geschiedt op de dag die overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 is vastgesteld.

Artikel 16

1. De Overeenkomstsluitende Partij waaraan de opgevraagde persoon is overgedragen, deelt aan de andere Overeenkomstsluitende Partij de uitslag mede van de tegen die persoon ingestelde strafvervolgning.

2. In geval van veroordeling wordt een uitgifte van het in kracht van gewijsde gedane vonnis toegezonden.

Artikel 17

De uitgeleverde persoon mag wegens enig ander vóór de overdracht gepleegd misdrijf, dan dat waarop de uitlevering steunt niet worden vervolgd, berecht, in hechtenis genomen met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf, noch aan enige andere beperking van zijn persoonlijke vrijheid worden onderworpen of aan een derde Staat worden uitgeleverd, behalve in de volgende gevallen :

a) wanneer de aangezochte Staat daarin toestemt;

b) wanneer de uitgeleverde persoon niet binnen dertig dagen die op zijn definitieve invrijheidstelling volgen het grondgebied van de verzoekende Staat verlaat; in die termijn is niet de tijd begrepen tijdens welke de uitgeleverde persoon het grondgebied van die Staat niet heeft kunnen verlaten om redenen die onafhankelijk zijn van zijn wil;

c) wanneer de persoon na het grondgebied van de Staat waaraan hij was uitgeleverd te hebben verlaten, daarin vrijwillig is teruggekeerd.

Artikel 18

1. Wanneer de toestemming van de aangezochte Partij gevraagd wordt met het oog op vervolging of de tenuitvoerlegging van een straf wegens een ander vóór de overdracht gepleegd feit, dan dat waarop het verzoek tot uitlevering steunt, dient de verzoekende Partij de bepalingen van de artikelen 8 en 9 van deze Overeenkomst in acht te nemen.

2. Wanneer de toestemming van de aangezochte Partij gevraagd wordt met het oog op de verderoplevering van de uitgeleverde persoon aan een derde Staat, richt de verzoekende partij het door de derde Staat ingediend verzoek tot uitlevering aan de aangezochte Partij, onder toevoeging van alle stukken met betrekking daartoe.

Artikel 19

Wanneer de omschrijving, die aan het telastgelegde feit is gegeven in de loop van de procedure wordt gewijzigd, wordt de uitgeleverde persoon slechts vervolgd of berecht, voor zover de elementen van het op een andere wijze omschreven misdrijf uitlevering zouden gedogen.

Artikel 20

1. Wanneer de uitlevering is toegestaan, worden de voorwerpen die voor het plegen van het misdrijf hebben gediend of afkomstig zijn van het misdrijf of verkregen zijn in ruil voor ervan afkomstige voorwerpen, aan de verzoekende Partij overgedragen.

2. De voorwerpen bedoeld in het vorige lid worden overhandigd, zelfs wanneer tot de uitlevering niet kan worden overgegaan in verband met het overlijden of de ontvluchting van de opgevraagde persoon of om enige andere reden.

3. De rechten van de derden op voornoemde voorwerpen blijven echter voorbehouden. Aan het einde van de rechtspleging worden deze laatste teruggegeven aan de persoon aan wie zij toebehoren. In geval de identiteit van die persoon niet kan worden vastgesteld, worden zij aan de aangezochte Partij teruggezonden.

6. Si besoin est, les communications pour l'application des §§ 4 et 5 du présent article, peuvent être effectuées par les voies prévues à l'article 10, § 3, de la présente Convention.

7. Les dispositions du présent article sont également applicables dans le cas de transport par la voie aérienne.

Article 14

1. Si l'extradition est demandée concurremment par plusieurs Etats, soit pour le même fait, soit pour des faits différents, la Partie requise statue librement, compte tenu de toutes les circonstances et notamment de la nationalité de l'individu réclamé, du lieu et de la gravité de l'infraction et des dates respectives des demandes.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent, la Partie requise peut, en accordant l'extradition, autoriser la Partie requérante à livrer l'individu dont l'extradition lui est accordée à l'Etat tiers qui l'a réclamé concurremment.

Article 15

1. Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, ce dernier Etat statue néanmoins sur cette demande et fait connaître à l'Etat requérant sa décision sur l'extradition dans les conditions prévues à l'article 13. La remise de l'individu réclamé peut être différée jusqu'à ce qu'il ait satisfait à la justice de l'Etat requis.

2. La remise est effectuée à une date qui est déterminée conformément aux dispositions de l'article 13.

Article 16

1. La Partie contractante à laquelle a été remis l'individu réclamé informe l'autre Partie contractante des résultats de la procédure pénale suivie contre celui-ci.

2. En cas de condamnation, une expédition du jugement passé en force de chose jugée est transmise.

Article 17

La personne extradée ne peut être poursuivie, jugée, détenue en vue de l'exécution d'une peine, ni soumise à aucune autre restriction de sa liberté individuelle, ni livrée à un Etat tiers pour une infraction antérieure à la remise autre que celle ayant motivé l'extradition, sauf dans les cas suivantes :

a) si l'Etat requis y consent;

b) si la personne extradée ne quitte pas le territoire de l'Etat requérant dans les trente jours qui suivent son élargissement définitif; ce délai ne comprend pas le temps durant lequel l'individu livré n'a pu quitter le territoire de cet Etat pour des raisons indépendantes de sa volonté;

c) si, après l'avoir quitté, la personne est retournée volontairement sur le territoire de l'Etat auquel elle a été livrée.

Article 18

1. Lorsque le consentement de la Partie requise est demandé aux fins de poursuites ou d'exécution d'une peine pour une infraction antérieure à la remise autre que celle ayant motivé la demande d'extradition, la Partie requérante est tenue de se conformer aux dispositions des articles 8 et 9 de la présente Convention.

2. Lorsque le consentement de la Partie requise est demandé en vue de la remise de l'individu extradé à un Etat tiers, la partie requérante adressera à la partie requise la demande d'extradition présentée par l'Etat tiers, accompagnée de toutes les pièces y relatives.

Article 19

Si la qualification donnée au fait incriminé est modifiée au cours de la procédure, l'individu extradé n'est poursuivi ou jugé que dans la mesure où les éléments constitutifs de l'infraction autrement qualifiés permettraient l'extradition.

Article 20

1. Lorsque l'extradition est accordée, les objets ayant servi à la perpétration de l'infraction ou provenant de l'infraction ou acquis en contrepartie d'objets en provenant sont remis à la Partie requérante.

2. Toutefois, les objets visés au paragraphe précédent sont remis même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite du décès de l'individu réclamé, de son évasion ou pour toute autre cause.

3. Sont cependant réservés les droits des tiers sur lesdits objets. A la fin de la procédure, ceux-ci sont rendus à la personne à laquelle ils appartiennent. Dans le cas où l'identité de cette personne ne peut être établie, ils sont renvoyés à la Partie requise.

4. Indien de aangezochte Partij zulks voor een strafvordering nodig acht kan zij de in het eerste lid bedoelde voorwerpen tijdelijk aan zich houden. Zij kan de teruggave van de toegezonden voorwerpen vragen door zich ertoe te verbinden ze terug te sturen zodat dit volgens de stand van de op haar grondgebied gevolgde rechtspleging mogelijk is.

5. De aangezochte Partij is niet gehouden tot teruggave van de voorwerpen bedoeld in het vorige lid wanneer haar overheden de verbeurdverklaring of de vernieling ervan hebben gelast.

Artikel 21

1. Elke Verdragsluitende Partij staat op verzoek van de andere Partij doortocht door haar grondgebied toe van een door een derde Staat aan die laatste Partij uitgeleverde persoon. Tot ondersteuning van dat verzoek worden de stukken overgelegd waaruit blijkt dat het een misdrijf betreft waarvoor volgens deze Overeenkomst uitlevering mogelijk is. Met de bepalingen van artikel 2 betreffende de hoogte van de strafmaat wordt echter geen rekening gehouden.

2. De aangezochte Partij staat de doortocht toe met het vervoermiddel en op de wijze die haar het best past.

3. De Overeenkomstsluitende Partijen zijn niet gehouden doortocht toe te staan van personen wier uitlevering volgens deze Overeenkomst niet mag geschieden.

Artikel 22

1. De door de uitlevering veroorzaakte kosten komen ten lasten van de Staat op wiens grondgebied zij werden gedaan.

2. De kosten veroorzaakt door de doortochten komen ten laste van de verzoekende Partij.

TITEL II. — Wederzijdse rechtshulp

Artikel 23

De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich om, volgens de regels bepaald bij deze Overeenkomst, elkander wederzijds in zo ruim mogelijke mate rechtshulp te verlenen in elke procedure die betrekking heeft op strafbare feiten, inzonderheid wat betreft de uitvoering van de ambtelijke opdrachten, de mededeling van de gerechtelijke stukken en de uitwisseling van uittreksels uit het strafregister.

Artikel 24

De bepalingen titel II van deze Overeenkomst zijn niet van toepassing :

a) op misdrijven die door de aangezochte Partij beschouwd worden als een politiek misdrijf of een daarmee samenhangend misdrijf, een militair misdrijf of een fiscaal delict;

b) indien de aangezochte Partij van mening is dat de uitvoering van het verzoek tot rechtshulp afbreuk kan doen aan haar soevereiniteit, veiligheid of openbare orde.

Artikel 25

De mededeling van stukken betreffende de in deze titel bedoelde wederzijdse rechtshulp geschiedt rechtstreeks tussen de Ministeries van Justitie.

Artikel 26

1. De Verdragsluitende Partijen doen, in de vormen bepaald bij de wetgeving van de aangezochte Staat, de ambtelijke opdrachten betreffende een strafaak uitvoeren die door de overheden van een van hen gericht worden tot de overheden van de andere Partij en die tot doel hebben het verrichten van handelingen van onderzoek alsmede de toezending van stukken van overtuiging, van dossiers of van documenten.

2. In de ambtelijke opdrachten worden de telastelegging en het onderwerp van het verzoek vermeld en wordt een kort overzicht van de feiten gegeven.

3. Ambtelijke opdrachten met het oog op opsporing of inbeslagname worden slechts uitgevoerd wanneer het gaat om een van de feiten waarvoor op grond van deze Overeenkomst uitlevering mogelijk is.

4. Voor de overdracht van voorwerpen kan als voorwaarde worden gesteld dat ze zullen teruggezonden worden zodra zij voor de rechtsbedeling geen belang meer hebben.

Artikel 27

1. De overheid die wordt aangezocht om een gerechtelijk stuk mede te delen, doet dit door overhandiging zonder meer aan de geadresseerde, voor zover de verzoekende overheid geen andere vorm van mededeling vraagt.

2. Het bewijs van de mededeling wordt geleverd door middel van een door de geadresseerde gedagtekend en getekend ontvangstbewijs of van een verklaring van de aangezochte overheid waarin de vorm en de datum van de mededeling worden vastgesteld, dan wel de weigering van de geadresseerde om het stuk in ontvangst te nemen.

4. La Partie requise peut retenir temporairement les objets visés au § 1 du présent article si elle les juge nécessaires pour une procédure pénale. Elle peut demander la restitution des objets transmis en s'engageant à les renvoyer dès que la procédure suivie sur son territoire le permettra.

5. La Partie requise n'est pas tenue de remettre les objets visés au paragraphe précédant lorsque ses autorités en ont ordonné la confiscation ou la destruction.

Article 21

1. Chaque Partie contractante accorde, sur demande de l'autre Partie, le transit à travers son territoire d'un individu livré à cette dernière par un Etat tiers. A l'appui de cette demande sont fournies les pièces établissant qu'il s'agit d'une infraction donnant lieu à extradition selon la présente Convention. Toutefois, il n'est pas tenu compte des dispositions de l'article 2 relatives au montant des peines.

2. La Partie requise autorise le transit par le moyen de transport et selon les modalités qui lui conviennent le mieux.

3. Les Parties contractantes ne sont pas obligées d'autoriser le transit des personnes dont l'extradition ne peut avoir lieu d'après la présente Convention.

Article 22

1. Les frais occasionnés par l'extradition sont à la charge de l'Etat sur le territoire duquel ils ont été effectués.

2. Les frais occasionnés par le transit sont à la charge de la Partie requérante.

TITRE II. — Entraide judiciaire

Article 23

Les Parties contractantes s'engagent réciproquement à se prêter l'aide judiciaire la plus large possible en matière d'infraction dans les conditions prévues par la présente Convention et notamment en ce qui concerne l'exécution des commissions rogatoires, la communication des actes judiciaires et l'échange d'extraits de casier judiciaire.

Article 24

Les dispositions du titre II de la présente Convention ne s'appliquent pas :

a) aux infractions considérées par la Partie requise, soit comme des infractions politiques ou connexes à de telles infractions, soit comme des infractions militaires, soit comme des infractions fiscales;

b) lorsque la Partie requise estime que l'exécution de la demande d'aide judiciaire est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

Article 25

Les transmissions relatives à l'entraide judiciaire visée au présent titre font l'objet de communications directes entre les Ministères de la Justice.

Article 26

1. Les Parties contractantes font exécuter, dans les formes prévues par la législation de l'Etat requis, les commissions rogatoires relatives à une affaire pénale qui sont adressées par les autorités de l'une d'elles aux autorités de l'autre Partie et qui ont pour objet l'accomplissement d'actes d'instruction, ainsi que la communication de pièce à conviction de dossiers ou de documents.

2. Les commissions rogatoires mentionnent l'inculpation ainsi que l'objet de la demande et elles contiennent un exposé sommaire des faits.

3. Les commissions rogatoires tendant à faire opérer une perquisition ou une saisie ne sont exécutées que pour l'un des faits pouvant justifier l'extradition aux termes de la présente Convention.

4. La remise d'objets peut être subordonnée à la condition qu'ils soient renvoyés dès qu'ils ne présentent plus d'intérêt pour l'administration de la justice.

Article 27

1. L'autorité requise en vue de la notification d'un acte judiciaire y fait procéder par simple remise au destinataire pour autant que l'autorité requérante ne demande pas une autre forme de notification.

2. La preuve de la notification se fait au moyen d'un récépissé daté et signé par le destinataire ou d'une attestation de l'autorité requise constatant, soit le fait, la forme et la date de la notification, soit le refus du destinataire de recevoir l'acte.

3. Indien de mededeling niet kan geschieden, zendt de aangezochte overheid onverwijld het stuk terug aan de verzoekende overheid met opgave van de reden waarom de mededeling niet heeft plaatsgehad.

4. Wanneer een dagvaarding om te verschijnen die aan een getuige of aan deskundige is gericht, een strafbepaling inhoudt voor niet-verschijning, laat de aangezochte overheid aan de geadresseerde weten dat die bepaling te zijnen opzichte geen uitwerking heeft.

Artikel 28

1. Indien de verzoekende Partij in een strafzaak de persoonlijke verschijning van een getuige of deskundige voor haar rechterlijke overheid bijzonder nodig acht, vermeldt zij zulks in het verzoek tot afgifte van dagvaarding. De aangezochte Partij laat aan de verzoekende partij weten of de getuige of de deskundige voornemens is te verschijnen.

2. De getuige of de deskundige heeft recht op de terugbetaling van de reis- en verblijfkosten, alsmede op een billijke vergoeding, die ten laste komen van de verzoekende Partij.

Artikel 29

Een getuige of deskundige, van welke nationaliteit ook, die zijn verblijf heeft op het grondgebied van een van de Partijen en op een tot hem gerechte dagvaarding voor de overheden van de andere Partij verschijnt, kan niet worden vervolgd noch aan enige beperking van zijn persoonlijke vrijheid worden onderworpen wegens enig voor zijn aankomst gepleegd feit, tenzij hij binnen dertig dagen na het beëindigen van zijn activiteit als getuige of als deskundige, het grondgebied van de verzoekende Partij niet heeft verlaten, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had.

Artikel 30

Iedere Overeenkomstsluitende Partij doet ten minste eens per jaar de andere Partij mededeling van de beslissingen die ten aanzien van onderdanen van deze laatste zijn getroffen en die in het strafregister zijn ingeschreven. Op uitdrukkelijk verzoek wordt een afschrift van de getroffen beslissing gezonden.

Artikel 31

1. Inlichtingen uit het strafregister die in een strafzaak worden gevraagd, worden in dezelfde mate verstrekt alsof deze door een rechterlijke overheid van de aangezochte Partij zouden zijn gevraagd.

2. De verzoeken die van een burgerlijke rechtbank of van een administratieve overheid uitgaan, moeten met redenen zijn omkleed. Daaraan wordt gevolg gegeven overeenkomstig de eigen wets- en bestuursrechterlijke bepalingen van de aangezochte Partij.

Artikel 32

De verzoeken tot wederzijdse rechtshulp die strekken tot kennisgeving van gerechtelijke stukken tot dagvaarding van getuigen of deskundigen, tot verkrijging van uittreksels uit het strafregister of tot mededeling van loutere inlichtingen, vermelden :

- a) de autoriteit waarvan het verzoek uitgaat;
- b) het onderwerp van het verzoek;
- c) het feit waarop het verzoek steunt;
- d) de naam, de voornaam, de plaats en datum van geboorte en, zo mogelijk, de nationaliteit van de betrokken persoon;
- e) zo nodig, de naam en het adres van de geadresseerde.

Artikel 33

1. Iedere Overeenkomstsluitende Partij kan aan de andere Partij, met het oog op vervolging, aangifte doen van misdrijven, op haar grondgebied gepleegd door de onderdanen van de andere Staat die naar het grondgebied van bedoelde Staat zijn teruggekeerd.

2. Daartoe worden de dossiers, inlichtingen en voorwerpen betreffende het misdrijf kosteloos overgezonden.

3. De aangezochte Partij geeft de verzoekende Partij kennis van het gevolg dat aan haar verzoek is gegeven.

Artikel 34

De aangezochte Partij vraagt de terugbetaling niet van de kosten veroorzaakt door enige rechtshulp verleend op grond van titel II van deze Overeenkomst, met uitzondering van de kosten en het ereloon van deskundigen.

Artikel 35

1. Wanneer de aangezochte overheid niet bevoegd is, zendt zij het verzoek tot rechtshulp door naar de bevoegde overheid.

2. Indien de aangezochte overheid het verzoek tot rechtshulp niet kan uitvoeren, geeft zij daarvan onmiddellijk kennis aan de verzoekende overheid, onder opgave van de redenen waarom de uitvoering niet heeft plaatsgevonden.

3. Si la notification ne peut se faire, l'autorité requise renvoie sans délai l'acte à l'autorité requérante en indiquant le motif qui a empêché la notification.

4. Lorsqu'une citation à comparaître destinée à un témoin ou à un expert contient une clause comminatoire en cas de non comparution, il appartient à l'autorité requise de faire savoir au destinataire que cette disposition est sans effet à son égard.

Article 28

1. Si, dans une affaire pénale, la Partie requérante estime que la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert devant ses autorités judiciaires est particulièrement nécessaire, elle en fait mention dans la demande de remise de la citation et la Partie requise recommande à ce témoin ou à cet expert de comparaître. La Partie requise fait savoir à la partie requérante si le témoin ou l'expert entend comparaître.

2. Le témoin ou l'expert a droit au remboursement des frais de voyage et de séjour, ainsi qu'à une indemnité équitable, qui sont à la charge de la Partie requérante.

Article 29

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui réside sur le territoire de l'une des Parties, comparait devant les autorités de l'autre Partie en vertu d'une citation qui lui a été adressée, ne peut être poursuivi ni soumis à aucune autre restriction de sa liberté individuelle pour des faits ou condamnations antérieurs à son arrivée, à moins que, dans les trente jours qui suivent la cessation de son activité comme témoin ou comme expert, il n'ait pas quitté le territoire de la Partie requérante bien qu'il en ait eu la possibilité.

Article 30

Chacune des Parties contractantes communique à l'autre Partie, au moins une fois par an, les décisions intervenues à l'égard de nationaux de cette dernière et inscrites au dossier judiciaire. Sur demande expresse, une copie de la décision intervenue est envoyée.

Article 31

1. Les renseignements provenant du casier judiciaire, demandés dans une affaire pénale, sont communiqués comme s'ils étaient demandés par une autorité judiciaire de l'Etat requis.

2. Si ces demandes émanent d'une juridiction civile ou d'une autorité administrative, elles sont motivées. Il y est donné suite conformément aux dispositions légales ou réglementaires internes de l'Etat requis.

Article 32

Les demandes d'entraide judiciaire relatives à la notification d'actes judiciaires, à des citations à des témoins ou expert, à l'obtention d'extraits du casier judiciaires ou à la communication de simples renseignements contiennent les indications suivantes :

- a) l'autorité dont elles émanent;
- b) l'objet de la demande;
- c) le fait motivant la demande;
- d) le nom, prénom, lieu et date de la naissance et, si possible, la nationalité de la personne en cause;
- e) le cas échéant, le nom et l'adresse du destinataire.

Article 33

1. Chacune des Parties contractantes peut dénoncer à l'autre Partie, aux fins de poursuite, les infractions commises sur son territoire par les nationaux de l'autre Etat qui seront retournés sur le territoire de cet Etat.

2. A cet effet, les dossiers, informations et objets relatifs à l'infraction sont transmis gratuitement.

3. La Partie requise informe la partie requérante de la suite qui aura été donnée à sa demande.

Article 34

La Partie requise ne demande pas le remboursement des frais occasionnés par l'aide judiciaire en application du titre II de la présente Convention, sauf en ce qui concerne les frais et honoraires d'experts.

Article 35

1. Si l'autorité requise est incompétente, elle transmet la demande d'aide judiciaire à l'autorité compétente.

2. Si l'autorité requise ne peut exécuter la demande d'aide judiciaire, elle en informe immédiatement l'autorité requérante en indiquant les raisons pour lesquelles l'exécution n'a pas eu lieu.

TITRE III. — Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 36

Voor de toepassing van dit Verdrag :

1. gaan de inzake uitlevering over te leggen stukken, alsmede de ambtelijke opdrachten vergezeld van een vertaling in de taal of in één van de talen van de aangezochte Partij;
2. gaan de gerechtelijke stukken vergezeld van een vertaling in de taal of in één van de talen van de aangezochte Partij, tenzij zij bestemd zijn voor de onderdanen van de verzoekende Partij;
3. maken de Ministeries van Justitie in hun betrekkingen gebruik van hun eigen taal en gaat hun mededeling, zo nodig, vergezeld van een Franse vertaling.

TITRE IV. — Slotbepalingen

Artikel 37

1. Iedere Overeenkomstsluitende Partij geeft aan de andere kennis van de vervulling van de bij haar Grondwet opgelegde formaliteiten voor het van kracht worden van deze Overeenkomst. Deze laatste heeft uitwerking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de laatste van die kennisgevingen.
2. Bij de inwerkingtreding van deze Overeenkomst wordt de overeenkomst betreffende de uitlevering gesloten tussen België en Roemenië op 15 augustus 1880 opgeheven.

Artikel 38

1. Deze Overeenkomst wordt gesloten voor onbepaalde duur.
2. Iedere Overeenkomstsluitende Partij kan te allen tijde deze overeenkomst opzeggen; deze opzegging heeft uitwerking zes maanden na de datum waarop de andere Overeenkomstsluitende Partij daarvan kennisgeving ontvangt.

Gedaan te Boekarest, op 14 oktober 1976, in twee exemplaren, in het Nederlands, in het Frans en in het Roemeens, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :
De Minister van Buitenlandse Zaken,
Renaat van Elslande.

Voor de socialistische Republiek Roemenië :
Minister van Buitenlandse Zaken,
George Macovescu.

TITRE III. — Dispositions communes

Artikel 36

- Pour l'application de la présente Convention :
1. les pièces à produire en matière d'extradition, ainsi que les commissions rogatoires sont accompagnées d'une traduction dans la ou l'une des langues de la Partie requise;
 2. les actes judiciaires sont accompagnés d'une traduction dans la ou l'une des langues de la Partie requise, à moins qu'ils ne soient destinés aux nationaux de la Partie requérante;
 3. dans leurs relations, les Ministères de la Justice correspondent chacun dans leur langue et, s'il y a lieu, leur communication est accompagnée d'une traduction en langue française.

TITRE IV. — Dispositions finales

Article 37

1. Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa Constitution pour la mise en vigueur de la présente Convention. Celle-ci prendra effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de la dernière de ces notifications.
2. Par l'entrée en vigueur de la présente Convention, la convention d'extradition conclue entre la Belgique et la Roumanie le 13 août 1880 est abrogée.

Article 38

1. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.
2. Chacune des Parties contractantes pourra à tout moment la dénoncer et cette dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Partie contractante.

Fait à Bucarest, le 14 octobre 1976, en double exemplaires en langues néerlandaise, française et roumaine, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :
Ministre des Affaires étrangères,
Renaat van Elslande.

Pour la République Socialiste de Roumanie :
Ministre des Affaires étrangères,
George Macovescu.

Aanvullend Protocol toegevoegd aan de Overeenkomst inzake uitlevering en rechtshulp in strafzaken gesloten tussen het Koninkrijk België en de Roemeense Socialistische Republiek op 14 oktober 1976 te Boekarest.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen

en

De President van de Socialistische Republiek Roemenië,

Erom bezorgd de toepassing van de overeenkomst inzake uitlevering en rechtshulp in strafzaken tussen de Roemeense Socialistische Republiek en het Koninkrijk België, opgemaakt te Boekarest op 14 oktober 1976, hierna genoemd de Overeenkomst, te vergemakkelijken,

Hebben besloten het voorliggend Protocol af te sluiten en daartoe als hun gevolmachtigden aan te wijzen :

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de heer Léo Tindemans, Minister van Buitenlandse Betrekkingen;

Voor de President van de Socialistische Republiek Roemenië, de heer Iulian Vacarel, buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur van de Socialistische Republiek Roemenië;

Die, na hun respectieve volmachten te hebben uitgewisseld en ze in goede en behoorlijke vorm te hebben bevonden, zijn overeengekomen nopens wat volgt :

Artikel 1

Voor zover zij in de hierna volgende strafrechtelijke bepalingen worden omschreven of in internationale Overeenkomsten, waarvan beide Staten Partij zijn, werden opgenomen, zijn de misdrijven die het voorwerp uitvallen van artikel 2 van de Overeenkomst de volgende :

Misdrijven	Roemeense wetgeving	Belgische wetgeving
1. Doodslag.	S.W. art. 174 tot 177.	S.W. art. 393 tot 397.
2. Lichamelijk letsel en schade aan de gezondheid.	S.W. art. 182 en 183.	S.W. art. 400 tot 404 en 406 tot 410.
3. Aanslag op de persoonlijke vrijheid en op de onschendbaarheid van de woning.	S.W. art. 192, al. 2, en art. 266 tot 268.	S.W. art. 344 bis, 434 tot 438, 440, 442.

4. Vervalsing van munten en andere waarden.	S.W. art. 282 tot 287.	S.W. art. 160 tot 162, 168, 169, al. 1, 171 tot 177.
5. Valsheid in geschriften en gebruik ervan.	S.W. art. 288 tot 293.	S.W. art. 193 tot 197, 200 tot 202, al. 2 tot 4, 204, 206 al. 1, 207 tot 209, 211, 212.
6. Vals getuigenis.	S.W. art. 260 en 261.	S.W. art. 215 tot 218, 220 tot 224.
7. Ornkoping, verduistering begaan door ambtenaren, knevelarij.	S.W. art. 168, 223, 242, al. 1 en 3, 254, 255 en 272.	S.W. art. 240, al. 1, 241, 243 tot 245, 247 tot 252.
8. Vereniging van misdadigers.	S.W. art. 323.	S.W. art. 322 tot 324.
9. Dubbel huwelijk.	S.W. art. 303.	S.W. art. 391.
10. Kinderverlating.	S.W. art. 314.	S.W. art. 355 tot 360.
11. Ontvoering en verbergen van een minderjarige.	S.W. art. 189 en 306.	S.W. art. 368 tot 370.
12. Verkrachting.	S.W. art. 197, al. 2 tot 5.	S.W. art. 375 tot 377.
13. Openbare Zedenschennis.	S.W. art. 198, 202 en 321.	S.W. art. 372, 372bis, 373, 376, 377, 385, al. 2, 386.
14. Souteneurschap en bederf van minderjarigen.	S.W. art. 329.	S.W. art. 379, 380, 380bis, 380ter.
15. Diefstal, oplichting en afpersing.	S.W. art. 194, 208, 209, 211, 214, 215, 224, 225, 228, 229 en 257.	S.W. art. 461, 463, 464, 467 tot 475, 496 en 497.
16. Misbruik van vertrouwen.	S.W. art. 227.	S.W. art. 491 en 493.
17. Vernieling of beschadiging van goederen.	S.W. art. 217, al. 2 tot 5, 218, 219, al. 3 en 4, 231, 232 en art. 43 van de Wet nr. 7/1974.	S.W. art. 510 tot 523, 525, 527 tot 532, 533, al. 2, 534 tot 536, 538 en 547.
18. Misdrijven tegen de veiligheid van het spoorverkeer.	S.W. art. 273 tot 276.	S.W. art. 406 tot 408 en 422, al. 2 en 3.
19. Onwettige verhandeling van verdovende middelen.	S.W. art. 312 en art. 17 van de Wet nr. 73/1969.	S.W. art. 2bis, 3 en 8, § 2, van de Wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen, verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica gewijzigd bij de wet van 9 juli 1975.
20. Helling van goederen bekomen door middel van een misdrijf dat overeenkomstig de Overeenkomst aanleiding geeft tot uitlevering.	S.W. art. 221 en 234.	S.W. art. 505 en 506.
21. Misdrijven in verband met de zeevaart.	S.W. art. 113, 115, 117, 118 en 123 van het Decreet nr. 443/172.	S.W. art. 14, 18, 19, 20, al. 2, 21, 24, 26, al. 2, 28, 29, 31 tot 37, 63 tot 69 van de wet van 5 juni 1928 houdende herziening van het Tucht- en Strafwetboek voor de koopvaardij en de zeevisscherij.
22. Elk misdrijf dat overeenkomstig de bepalingen van andere internationale overeenkomsten waarvan beide Staten Partij zijn, aanleiding kan geven tot uitlevering.		

Artikel 2

Beide Verdragsluitende Staten kunnen, met eenvoudige briefwisseling, overeenkomen de bepalingen van artikel 1 te wijzigen of dit Protocol op te heffen.

Artikel 3

Dit Protocol maakt volledig deel uit van de Overeenkomst. Het zal bekrachtigd worden. De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden van de Overeenkomst en van het Protocol zal gelijktijdig plaatshebben. Het Protocol en de Overeenkomst zullen tegelijk van kracht worden.

Opgemaakt in twee exemplaren te Brussel, op 26 maart 1982, in het Nederlands, het Frans en het Roemeens, de drie teksten zijn de even rechtskrachtig.

Voor België:
Leo TINDEMANS.

Voor Roemenië:
Iulian VACAREL.

Protocole additionnel à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République Socialiste de Roumanie relative à l'extradition et à l'entraide judiciaire en matière pénale, faite à Bucarest le 14 octobre 1976

Sa Majesté le Roi des Belges
et

Le Président de la République Socialiste de Roumanie,

Désirant faciliter l'application de la Convention entre la République Socialiste de Roumanie et le Royaume de Belgique relative à l'extradition et à l'entraide judiciaire en matière pénale faite à Bucarest le 14 octobre 1976, ci-après dénommée la Convention,

Ont résolu de conclure le présent Protocole et ont désigné comme Plénipotentiaires à cet effet :

Pour Sa Majesté le Roi des Belges, Monsieur Léo Tindemans, Ministre des Relations extérieures;

Pour le Président de la République Socialiste de Roumanie, Monsieur Iulian Vacarel, ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de la République Socialiste de Roumanie à Bruxelles,

Pour le Président de la République Socialiste de Roumanie, Monsieur Iulian Vacarel, ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire

Article 1

Dans la mesure où elle sont prévues par les dispositions pénales qui sont mentionnées ci-après, ou par des Conventions internationales, auxquelles les deux Etats sont Parties, les infractions qui font l'objet de l'article 2 de la Convention sont les suivantes :

Infractions	Législation roumaine	Législation belge
1. Homicide.	Art. 174 à 177 du Code pénal.	Art. 393 à 397 du Code pénal.
2. Lésions corporelles ou atteinte à la santé.	Art. 182 et 183 du Code pénal.	Art. 400 à 404 et 406 à 410 du Code pénal.
3. Attentat à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile.	Art. 192, al. 2, et 266 à 268 du Code pénal.	Art. 347 bis, 434 à 438, 440 et 442 du Code pénal.
4. Falsification de monnaies et d'autres valeurs.	Art. 282 à 287 du Code pénal.	Art. 160 à 162, 168 et 169, al. 1, 171 à 177 du Code pénal.
5. Faux en écritures et usage de faux.	Art. 288 à 293 du Code pénal.	Art. 193 à 197, 200 et 201, 202, al. 2 à 4, 204, 206, al. 1, 207 à 209, 211, 212 du Code pénal.
6. Faux témoignage.	Art. 260 et 261 du Code pénal.	Art. 215 à 218, 220 à 224 du Code pénal.
7. Corruption et détournement commis par des fonctionnaires, concussion.	Art. 168, 223, 242, al. 1 et 3, 254, 255 et 272 du Code pénal.	Art. 240, al. 1, 241, 243 à 245, 247 à 252 du Code pénal.
8. Association de malfaiteurs.	Art. 323 du Code pénal.	Art. 322 à 324 du Code pénal.
9. Bigamie.	Art. 303 du Code pénal.	Art. 391 du Code pénal.
10. Abandon d'enfant.	Art. 314 du Code pénal.	Art. 355 à 360 du Code pénal.
11. Enlèvement et recel de mineur.	Art. 189 et 306 du Code pénal.	Art. 368 à 370 du Code pénal.
12. Viol.	Art. 197, al. 2 à 5, du Code pénal.	Art. 375 à 377 du Code pénal.
13. Attentat à la pudeur et attentat aux mœurs.	Art. 198, 202 et 321 du Code pénal.	Art. 372, 372 bis, 373, 376, 377, 385, al. 2 et 386 du Code pénal.
14. Proxénétisme et corruption de mineurs.	Art. 329 du Code pénal.	Art. 379, 380, 380 bis et 380 ter du Code pénal.
15. Vol, escroquerie et extorsion.	Art. 194, 208, 209, 211, 214, 215, 224, 225, 228, 229 et 257 du Code pénal.	Art. 461, 463, 464, 467 à 475, 496 et 497 du Code pénal.
16. Abus de confiance.	Art. 277 du Code pénal.	Art. 491 et 493 du Code pénal.
17. Destruction ou dégradation de biens.	Art. 217, al. 2 à 5, 218, 219, al. 3 et 4, 231, 231 du Code pénal et art. 43 de la loi n° 7/1974.	Art. 510 à 523, 525, 527 à 532, 533, al. 2, 534 à 536, 538 et 547 du Code pénal.
18. Infractions contre la sécurité ferroviaire.	Art. 273 à 276 du Code pénal.	Art. 406 à 408, 422, al. 2 et 3 du Code pénal.
19. Trafic illicite de stupéfiants.	Art. 312 du Code pénal et art. 17 de la loi n° 73/1969.	Art. 2 bis, 3 et 8 al. 2 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic de substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, modifiée par la loi du 9 juillet 1975.
20. Recel d'objets obtenus à l'aide d'une infraction qui donne lieu à extradition aux termes de la Convention.	Art. 221 et 234 du Code pénal.	Art. 505 et 506 du Code pénal.
21. Infractions concernant la navigation maritime.	Art. 113, 115, 117, 118 et 123 du Décret n° 443/172.	Art. 14, 18, 19, 20, al. 2, 21, 24, 26, al. 2, 28, 29, 31 à 37, 63 à 69 de la loi du 5 juin 1928 portant révision du Code disciplinaire et pénal pour la Marine marchande et la Pêche.
22. Toute infraction qui peut donner lieu à extradition aux termes d'autres Conventions internationales auxquelles les deux Etats sont Parties.		

Article 2

Les deux Etats contractants peuvent convenir, par un échange de lettres, de modifier les dispositions de l'article 1 ou d'abroger le présent Protocole.

Article 3

Le présent Protocole fait partie intégrante de la Convention. Il sera ratifié. L'échange des instruments de ratification de la Convention et du Protocole aura lieu simultanément. Le Protocole entrera en vigueur en même temps que la Convention.

Fait à Bruxelles, le 26 mars 1982, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et roumaine, les trois textes faisant également foi.

Pour la Belgique :
Leo TINDEMANS.

Pour la Roumaine :
Iulian VACAREL.

Daar de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden heeft plaatsgehad in Neptun (Roemenië), op 31 juli 1984, zijn deze Overeenkomst en dit Protocol in werking getreden op 1 september 1984, overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van het Protocol.

L'échange des instruments de ratification ayant été effectué à Neptun (Roumanie), le 31 juillet 1984, cette Convention et ce Protocole sont entrés en vigueur le 1er septembre 1984, conformément aux dispositions de l'article 3 du Protocole.